

6. Когато звъркашь нѣщо недѣй лъжи, за да скрѣнешъ или да смалишь погрѣшкѣтъ си. Лъжата е срамотна слабостъ. Признай са по добрѣ, че си звъркалъ, то е великодѣшно, а срамътъ, когото ще истепаишь заради това признаніе, ще ти докара, похвалѣ отъ добрытѣ хора. Яко са слѣди да наскъзрѣишь, нѣкого, искай мѣ прощкѣ, то не е срамота.

— И така любезны Христіанъ родители не чада! длъжни сме прочее синца да помышляваме, дѣто ще да прѣдстанеме на Христовото сѣдилице, и да разсѣждаваме, за кое повече ще са посрамиме; защото и най скрититѣ наши сзгрѣшеніа ще са яватъ тогива тамъ, ако са не загладятъ тѣкъ сз чисто исповѣданіе и покаяніе. Да наченеме прочее да живѣеме добръ животъ за да са сподовиме да чюеме Божіето онава блаженно изрѣченіе: „Придите благословеніи отца моего, наследуйте ѹготованное вамъ царствіе.“ (Мат. гл. 25 ст. 34).

